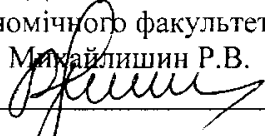

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ
Львівський національний університет імені Івана Франка

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Декан
економічного факультету
доц. Михайлишин Р.В.

«30» серпня 2017 року

**ДЕРЖАВНЕ ПРОГРАМУВАННЯ РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКОГО
ПОТЕНЦІАЛУ**

ПРОГРАМА
вибіркової навчальної дисципліни
освітньо-наукової програми
підготовки доктора філософії з галузі знань
05 Соціальні та поведінкові науки
за спеціальністю 051 Економіка

Львів 2017 р.

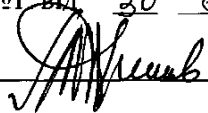
РОЗРОБЛЕНО ТА ВНЕСЕНО:

Львівським національним університетом імені Івана Франка відповідно до вимог вибіркової частини освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 051 Економіка.

Розробники: д.е.н., професор Стефанишин О. В.

ОБГОВОРЕНО ТА ЗАТВЕРДЖЕНО

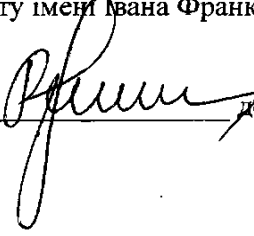
кафедрою економіки України (протокол №1 від "30" серпня 2017 року).

Завідувач кафедри економіки України проф. Гринів Л. С.

"30" серпня 2017 р.

Вченою радою економічного факультету (протокол від "30" серпня 2017 року №1).
Львівського національного університету імені Івана Франка

Голова

Вченої ради економічного факультету доц. Михайлишин Р.В.

"30" серпня 2017 р.

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни «Державне програмування розвитку людського потенціалу» складена відповідно до освітньо-наукової програми підготовки аспіранта спеціальності 051 Економіка.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є особливості та закономірності формування механізму державного програмування розвитку людського потенціалу.

Міждисциплінарні зв'язки: опанування навчальної дисципліни «Державне програмування розвитку людського потенціалу» ґрунтується на знаннях, що отримані аспірантами при вивченні таких дисциплін, як «Основи економічної теорії», «Національна економіка», «Регіональна економіка», «Державне регулювання економіки», «Стратегічний менеджмент».

Програма навчальної дисципліни складається з таких змістових модулів:

1. Теоретико-методологічні засади державного програмування людського розвитку.
2. Прикладні аспекти механізму розробки державних цільових програм.

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою викладання навчальної дисципліни «Державне програмування розвитку людського потенціалу» є формування системи знань щодо сутності державного програмування в соціально-гуманітарній сфері; вивчення особливостей людського розвитку в національній економіці; ознайомлення з інструментарієм розроблення державних соціальних цільових програм; аналізувати наукові засади та економічний механізм програмного розвитку людського потенціалу національної економіки.

Завдання: вивчення дисципліни «Державне програмування розвитку людського потенціалу» є оволодіння фаховими знаннями про механізми формування та реалізації державного програмування в соціально-гуманітарній сфері.

У результаті вивчення навчальної дисципліни аспірант повинен

знати :

- понятійно-категорійний апарат державного програмування людського потенціалу національної економіки;
- закономірності, принципи та чинники розвитку людського потенціалу національної економіки;
- пріоритети формування та реалізації соціально-гуманітарних державних цільових програм;
- методику оцінювання ефективності державних цільових програм людського розвитку;
- методичне забезпечення розроблення соціальних цільових програм ;
- особливості формування державних цільових програм у сфері гуманітарних послуг ;
- методологічні основи експертної оцінки ходу реалізації державних цільових програм з людського розвитку;
- організаційні засади і механізм контролю за виконанням соціальних цільових програм.

вміти :

- застосовувати понятійний апарат і методологію дослідження державного програмування розвитку людського потенціалу національної економіки;
- формувати пріоритети реалізації соціальних державних цільових програм
- визначати ефективність соціальних державних цільових програм;

- виявляти особливості формування державних цільових програм у соціально-гуманітарній сфері;
- здійснювати експертну оцінку реалізації соціальних державних цільових програм;
- знати можливості упорядкування програмного розвитку людського потенціалу національної економіки;
- розробити соціальні програми в гуманітарній сфері.

Очікувані результати навчання покликані забезпечити набуття компетенцій: загальнонаукових ЗК01, ЗК02, ЗК03, ЗК04 і спеціальних (фахових) компетенцій: СК02, СК03,.

Нормативний зміст підготовки доктора філософії за спеціальністю 051 «Економіка», сформульований у таких термінах результатів навчання: РН02, РН11.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 90 годин/3 кредити ECTS.

2. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ ДИСЦИПЛІНИ

Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні засади вивчення державного програмування людського розвитку

Тема 1. Предмет та методи державного програмування розвитку людського потенціалу національної економіки

Чому навчає навчальна дисципліна «Державне програмування розвитку людського потенціалу»? Предмет та об'єкт, методи дослідження цільового програмування людського чинника економічного прогресу. Розвиток інноваційної моделі людського потенціалу української економіки і завдання його цільового програмування.

Тема 2. Виконання програм з розвитку людського потенціалу

Виконання програм соціально-гуманітарного спрямування. Оцінка рівня фінансування державних програм соціально-гуманітарного спрямування. Фінансове забезпечення інноваційного середовища розвитку людського потенціалу України.

Тема 3. Пріоритети реалізації соціально-гуманітарних державних цільових програм

Державні цільові програми як інструмент реалізації пріоритетів соціально-гуманітарного розвитку людини. Обґрунтування пріоритетних напрямків виконання програм інноваційного розвитку на середньо-, довгостроковий періоди. Визначення пріоритетів реалізації програм соціально-гуманітарного спрямування в середньо-, довгостроковому відношенні.

Тема 4. Методичні аспекти формування пріоритетних напрямів виконання соціальних державних програм

Методичні підходи до визначення пріоритетності державних цільових програм. Оцінка пріоритетів фінансування програм соціально-гуманітарного спрямування у ретроспективному періоді. Методичні аспекти визначення пріоритетних напрямів реалізації державних програм у соціальній та гуманітарній сферах.

Тема 5. Методичні проблеми оцінювання ефективності державних цільових програм

Практика та нормативні документи щодо оцінки бюджетних програм в Україні. Іноземний досвід оцінювання цільових програм. Методологічні основи обґрунтування ефективності державних програм з інновацій.

Змістовий модуль 2. Прикладні засади вивчення механізму розробки державних цільових програм

Тема 6. Методичне забезпечення розроблення соціальних цільових програм

Теоретичні аспекти визначення ефективності соціальних програм. Методичні підходи до експертної оцінки державних соціальних програм на основі визначення критеріїв значущості. Оцінювання соціально-економічної ефективності програм зайнятості.

Тема 7. Особливості формування державних цільових програм у сфері гуманітарних послуг.

Необхідність узгодження цільових програм розвитку соціально-гуманітарних (неринкових) послуг. Методичні підходи до формування синергетичного ефекту державних гуманітарних програм. Розрахунок синергетичного ефекту реалізації програм в гуманітарній сфері.

Тема 8. Методологічні основи експертної оцінки ходу реалізації державних цільових програм

Організація та механізм контролю за ходом виконання програм. Система показників результативності виконання ДЦП людського розвитку та методи їх розрахунку. Регламентування порядку та методів здійснення експертної перевірки державних програм соціально-гуманітарної сфери

Тема 9. Організаційні засади і механізм контролю за виконанням соціальних цільових програм

Системний підхід до управління соціальними програмами. Удосконалення організаційного механізму управління соціально-гуманітарними програмами. Елементи та механізм реалізації соціальних програм розвитку.

Тема 10. Удосконалення програмного процесу бюджетування соціально-гуманітарної сфери

Покращення механізму і процедур інституту державних цільових програм соціально-гуманітарного спрямування. Законодавче врегулювання механізму визначення пріоритетності фінансування державних цільових програм соціально-гуманітарних галузей. Забезпечення програмно-цільового планування державного бюджету.

3. ЛІТЕРАТУРА

Основна:

1. Закон України „Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України” від 23 березня //Відомості Верховної Ради України, 2000, №25, ст.195./ Режим доступу: [http:// www.zakonrada.gov.ua](http://www.zakonrada.gov.ua)
2. Закон України „Про державні цільові програми” від 18.03.2004р.№ 1621-ІУ. //Відомості Верховної Ради України, 2004, № 25, ст.352/ Режим доступу: [http:// www.zakonrada.gov.ua](http://www.zakonrada.gov.ua)
3. Закон України „Про державну статистику” //Відомості Верховної Ради України №2938-VI (2938-17) від 13.01.2011 р./ Режим доступу: [http:// www.zakonrada.gov.ua](http://www.zakonrada.gov.ua)
4. Закон України „Про місцеве самоврядування в Україні” від 21.05.1997р.№280/97-ВР/Режим доступу: [http:// www.zakonrada.gov.ua](http://www.zakonrada.gov.ua)
5. Закон України „Про Рахункову палату”від 11.07.1996р.№315/96/ВР./ Режим доступу: [http:// www.rada.gov.ua](http://www.rada.gov.ua)
6. Закон України „Про основи національної безпеки України” № 964-ІV від 19.06.2003./Режим доступу: [http:// www.zakonrada.gov.ua](http://www.zakonrada.gov.ua)
7. Конституція України. //Відомості Верховної Ради України-1996.-№30.-Ст.141. / Режим доступу: [http:// www.zakonrada.gov.ua](http://www.zakonrada.gov.ua)
8. Наказ Міністерства фінансів України „ Про паспорти бюджетних програм”від 29.12.2002р.№1098. / Режим доступу: [http:// www.zakonrada.gov.ua](http://www.zakonrada.gov.ua)
9. Постанова Кабінету Міністрів України „Про затвердження Концепції загальнодержавної цільової програми розвитку промисловості України на період до 2017 року” від 18.09.2007 р.
10. Постанова Кабінету Міністрів України № 1007 від 21 липня 2006 року „Про затвердження стратегій регіонального розвитку на період до 2015 року”
11. Аналіз сталого розвитку – глобальний і регіональний аспекти: моногр / Міжнародна рада з науки (ІСЗИ) [та ін.];наук. кер. М. З. Згуровський. – К.: НТУУ „КПІ”, 2010. – Ч.1. „Глобальний аналіз якості та безпеки життя людей”. – 282 с.
12. Аналіз сталого розвитку – глобальний і регіональний аспекти: моногр / Міжнародна рада з науки (ІСЗИ) [та ін.];наук. кер. М. З. Згуровський. – К.: НТУУ „КПІ”, 2010. – Ч.2. „Україна в індикаторах сталого розвитку”. – 280 с.
13. 15. Міжнародні стратегії економічного розвитку: Навч. посіб. / М.В. Жук, Т.В. Бауліна. – К.: Вид. ПАЛИВОДА А.В., 2006. – 348 с.
14. Економіка України: стратегія і політика довгострокового розвитку / За ред. В.М. Гейця. – К.: Фенікс, 2003. – 106 с.
15. Основи стійкого розвитку: посібник / За аг ред.. д.е.н., проф. Л. Г. Мельника. – Суми: ВТД „Універсальна книга”, 2006. – 325 с.
16. Борейко Володимир Іванович. Державне регулювання соціально- економічного розвитку (теорія, методологія, проблеми) / Національний ун-т водного господарства та природокористування. — Рівне : НУВГП, 2008. — 379с.
17. Буковинський С.А. Бюджет розвитку і пріоритети бюджетних інвестицій // Бюджетна політика у контексті соціально-економічного розвитку України. У 6 т. / Редакц. колегія: М.Я. Азаров (голова), В.М. Геєць, Ф.О. Ярошенко (заст. голови) та ін. Т.1. Пріоритети бюджетної політики та економічне зростання в Україні. — К.: Україна, 2004. - С. 242-245.
18. 21. Гальчинський А., Геєць В., Кінах А., Семиноженко В. Інноваційна стратегія українських реформ. — К.: Знання України, 2002. — 336 с.
19. Геєць В.М., Амоша О.І., Приходько Т.І., Александрова В. П., Близнюк В. В.. Державні цільові програми та упорядкування програмного процесу в бюджетній сфері / НАН України; Інститут економіки та прогнозування / В.М. Геєць (ред.). — К. : Наукова думка, 2008. — 384с.

20. Геєць В.М., Клебанова Т.С., Черняк О.І., Іванов В.В., Кизим М. О., Дубровіна Н.А. Моделі і методи соціально-економічного прогнозування: підруч. для студ. ВНЗ / Харківський національний економічний ун-т. — Х. : ВД "ІНЖЕК", 2008. — 396с.
21. Жаліло Я.А. Економічна стратегія держави:теорія, методологія,практика : [моногр.] / Я.Жаліло .–К. : НІСД, 2003. – 368с..
22. Лисяк Л.В. Бюджетна політика у системі державного регулювання соціально-економічного розвитку України: [моногр.] / Л. Лисяк .–. :ДННУ АФУ, 2009.–600с.
- 23.Попович О.С. Науково-технологічна та інноваційна політика:основні механізми формування та реалізації/ під ред. Б.А.Маліцького. – К. :Фенікс, 2005.–226с.
24. Стефанишин О. Теорія розвитку людського потенціалу національної економіки: навч. посіб. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2009. – 306 с.

Додаткова:

1. Закон України Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України від 23 березня //Відомості Верховної Ради України, 2000, №25, ст.195./ Режим доступу: [http:// www.zakonrada.gov.ua](http://www.zakonrada.gov.ua)
- 2.Закон України Про державні цільові програми від 18.03.2004р.№ 1621-IV. //Відомості Верховної Ради України, 2004, № 25, ст.352/ Режим доступу: [http:// www.zakonrada.gov.ua](http://www.zakonrada.gov.ua)
3. Закон України Про основи національної безпеки України № 964-IV від 19.06.2003./Режим доступу: [http:// www.zakonrada.gov.ua](http://www.zakonrada.gov.ua)
4. Конституція України. //Відомості Верховної Ради України-1996.-№30.-Ст.141. / Режим доступу: [http:// www.zakonrada.gov.ua](http://www.zakonrada.gov.ua)
5. Наказ Міністерства фінансів України Про паспорти бюджетних програмвід 29.12.2002р.№1098. / Режим доступу: [http:// www.zakonrada.gov.ua](http://www.zakonrada.gov.ua)
6. Постанова Кабінету Міністрів України Про затвердження Концепції загальнодержавної цільової програми розвитку промисловості України на період до 2017 року від 18.09.2007 р.
7. Постанова Кабінету Міністрів України № 1007 від 21 липня 2006 року Про затвердження стратегій регіонального розвитку на період до 2015 року.
- 8.Стратегія економічного і соціального розвитку України (2004 – 2015 роки) „Шляхом європейської інтеграції” / За ред.. Гальчинського А.С. і Гейця В.М. К., Міністерство з економіки та питань європейської інтеграції України, К.: ІВЦ Держкомстату України, 2004. – 416с.
- 9.Україна: прогрес на шляху сталого розвитку. Інформаційно-аналітичний огляд виконання „Порядку денного на ХХ століття” / Б.М. Данилишин. – К.: ЗАТ „НІЧЛАВА”, 2002. – 218 с.
10. Гнибіденко І.Ф., Кравченко М.В., Новікова О.Ф., Орлатий М.К., Шклярєвська І.Ю., Шклярєвський Ю.О. Соціальний захист населення України: монографія / Національна академія держ. управління при Президентові України / В.М. Вакуленко (ред.), Михайло Кузьмович Орлатий (ред.). — К. : НАДУ, 2009. — 184с.
11. Грішнова О.А. Економіка праці та соціально-трудоі відносини: підручник. — 4-те вид., оновл. — К. : Знання, 2009. — 391с.
12. Деєва Н.М., Семенюк В.М., Чернигіна В.В., Кузьмін В.В., Хорошилов М.М. Бюджетне фінансування соціальних стандартів та послуг / Дніпропетровський національний ун-т / Надія Миколаївна Деєва (ред.). — Д. : Видавництво ДНУ ; РВВ ДНУ, 2007. — 100с.
13. Звіт Рахункової палати за 2008-2015рр. — Режим доступу:http://www.zakonrada.gov.ua/achamber/control/uk/publish/article?art_id=880817&cat_id=32826#_Toc161730631
14. Луніна І.О. Проблеми і перспективи розвитку системи державних фінансів в Україні/І.О.Луніна// Фінанси України. –2010.–№2.–С.3-13.
15. Настенко М.О.Державний фінансовий контроль як засіб правового регулювання діяльності суб'єктів господарювання.//Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції.2016.–№6.Том 2.–С.91-94.

4. Форма підсумкового контролю успішності навчання: іспит

Система оцінювання знань аспірантів спрямована на підвищення якості освіти і забезпечення на цій основі конкурентоспроможності випускників Університету та престижу української вищої школи на світовому освітньому просторі, а також створення умов для гармонізації освіти до єдиного європейського та світового освітнього простору шляхом впровадження основних ідей, сформульованих Болонською декларацією та іншими документами Болонського процесу.

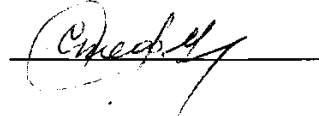
Система оцінювання знань аспірантів здійснюється на основі врахування відвідування занять, результатів поточного та підсумкового контролю за 100-бальною шкалою.

5. Засоби діагностики успішності навчання

Для визначення рівня засвоєння аспірантами навчального матеріалу використовують такі засоби діагностики успішності навчання:

- поточний контроль (поточне тестування);
- оцінка за виконане індивідуальне навчально-дослідне завдання;
- оцінка за самостійну роботу;
- підсумковий контроль (іспит).

Розробники:

д.е.н., професор Стефанишин О. В.